

Lugemine.

Mida suurem häda, seda ligem abi.

„Waesid on igatahes teie keskis,” nõnda ütles Jeesus oma jüngritele, aga see sõna mõeub ta igatahes meie kohta. Ka teab iga riistuinimene pühast kirjast kohta, kus need sõnad seisavad, ja need on ühed südamesse tungiwad manitsuse sõnad kõigile, seda Jeesand ajaliku varandusega õnnistanud on; aga wähe, jah töoste wähe on neid, kes nende sõnadele omas südames maad annavad. Naad ei arva endid eneste tõlluses Jeesanda wõlgnikuks ja ei taha paraku wahest mitte oma koertelegi foorukesi anda, mis neil nende toitude al ägaiva föömalaua peale föömast järele jääwad, — saadik siis veel waestele.

Jah, need sõnad kõlavad igal ajal ja igaühe südamesse; aga meie ajal kõlavad naad tumedastesse kaeblikult, jest miiud on ihuus ja ahnus, mu armjad Eesti-wennad ja õed, meie keskis igapäine aji ja igaüks mõtleb aga üksinda iseenese peale, aga mitte oma ligimese peale, kes mure ja waeju se pärast tõürus ja tahvatand ta naabris elab, ehl foguni fui päiline iga pääw ta wärawast sisse ja wälja käib.

Kes seda tahab wabandada, et mitu meie waesemäist Eesti-wendadest ja õdedest rikkamate käest armu palusid, kui mitte häbi nende sund fanni ei suluke ja naad oma häda oma taewaže isale mitte faewata ei wõiks; aga siiski jääb häda nende südamesse, kui uss närima. Ja kui häda õige fibedaks läheb, siis lähevad muu scisuse inimesete käest armu paluma; aga oma wendade poolest jääb ta aitamata.

Kes lüsib mõnes waldas selle järele, kas walla waestel lastel ja wanadel waestel ka midagi suhu pisti on wõi ei ole, ja kui uiisuguse walla waese lapse aji hoopis wiletsaks läheb, siis hakkab ta kerjama; aga kes wõib mulle öolda millas nii-